

- Děkujeme za vaši finanční podporu sboru
- Probíhá oprava části střechy kostela (letos máme k dispozici 350 000,-, což bude stačit pouze na výměnu smlíých krovů kolem věže a přeložení jen malé části střechy).
- Probíhá oprava baňky za kostelem, která bude využívána pro setkávání mládeže, dětí, a také pronajímána jako zkušebna pro čáslavské hudební skupiny.
- Složenka přiložená v tomto sborovém dopise je na Váš salární příspěvek.
- Začala jednání se Synodní radou o našem dluhu na Personálním fondu, který byl vyčíslen na 202 000,-. Svým způsobem to znamená otlazník nad existenci našeho sboru (Synod má právo rušit sbory, které nejsou trvale schopné platit své závazky).
- Opět připomínáme, že se zdá, že pomoci ze současné finanční situace sboru by byly pravidelné dary. Není snadné jednou za rok najít volné peníze k daru. Snadnější je dávat pravidelně (například platebním příkazem) určitou malou částku – jak to dělá dosud jen 6 bratří nebo sester. Částka 100 nebo 200 korun se v měsíčních výdajích docela ztratí a sboru by to bylo velkou pomocí.

Připravujeme

- naše mládež již připravuje své tradiční divadlo na vánoce
- 8.10. slavnost **otkuvzdání za žně** s Večeří Páně
- nabízíme bratřím a sestrám, kteří by chtěli přicházet na bohoslužby či jiná setkání, svoz auty

Ž 139,1nn

Hospodine, zkoumáš mě a znáš mě.
Víš o mně, ať sedím nebo vstanu,
zdálky je ti jasné, co chci dělat.
Sleduješ mou stezku i místo, kde
ležím, všechny moje cesty jsou ti
známy. Ještě nemám slovo na jazyku,
a ty, Hospodine, víš už všechno.
Sevřel jsi mě zezadu i zředu, svou
dlaň jsi položil na mě.
Nad mé chápání jsou tyto divy, jsou
nedostupné, nestačím na to.
Kam odejdu před tvým duchem, kam
uprchnu před tvou tvář?
Zamiřím-li k nebi, jsi tam, a když si
ustelu v podsvětí, také tam budeš.

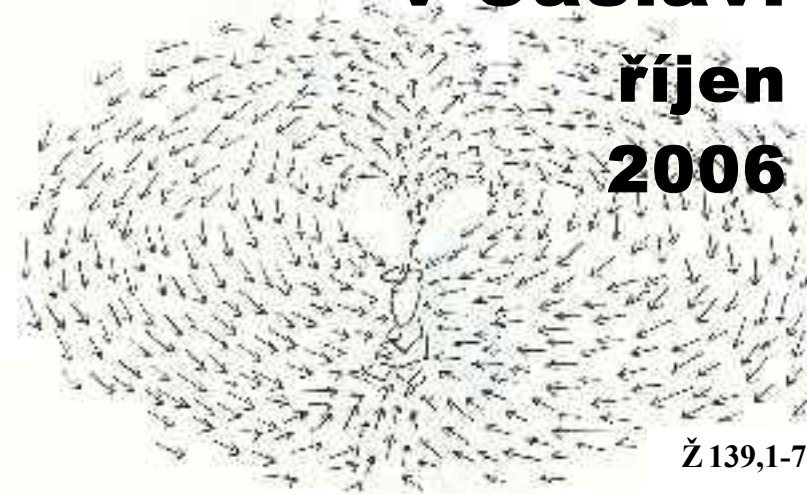
Program života sboru

- **bohoslužby** – neděle 9.00
- každou čtvrtou neděli v měsíci **rodinné bohoslužby**
- bohoslužby v Bousově – první neděle 10.30
- biblická hodina – středa 17.00
- setkání dětí (malé děti) – pondělí **13.15**
- **konfirmační cvičení** (větší děti) – pondělí **18.00**
- mládež – pátek nebo sobota v 17.00 (dle dohody, inf. na tel. 777/187686 nebo 777/201108)
- biblická hodina Třemošnice – **2.středa** v měsíci 18.15
- biblická hodina střední generace – 3.úterý **19.00**
- biblická hodina Vinaře – 4.středa 18.30
- staršovstvo – první středu v měsíci v 18.30

Sborový dopis

československého evangelického sboru v Čáslavi

říjen 2006

Ž 139,1-7

**Milost vám a pokoj od Boha
Otce našeho a Pána Ježíše
Krista. 2K 13,13**

Jaká je situace?

Na jednom kursu pro mládež na Blažkově se každou chvíli ozýval mužský sborový zpěv s přehnaným moravsko-brněnským přízvukem: „Přijeli jsme z Prahiii, přijeli jsme fandit Spartě“ ... Prý to vzniklo tak: jakýsi fanoušek fotbalistů Brna si při vstupu na zápas Sparta Praha – Brno popletl vchoda ocitl se v kotli fanoušků Spart’anů. Co měl dělat? Zmohl se jen na tento bojový popěvek. Určitě ho vyhodili. Brněnský přízvuk se přeslechnout nedá. Ale aspoň se pokusil zachránit situaci.

O to ovšem dost jde: chovat se přiměřeně místu a situaci, kde právě jste. Když se vám to nepodaří – je to trapné a někdy i nebezpečné.

Co kvalifikuje místo a situaci? To se pozná snadno? Někdy ano.

Pokračování na s.2

Adresa sboru:
J. Karafiáta 159; 28601 Čáslav
tel. 327/312851; 777/187686

junpavel@quick.cz
bankovní spojení 0442090349/0800, Čs. Spořitelna
www.caslav.evangnet.cz

Když se třeba dostanete do vyvýšeného čtvercového prostoru, kolem kterého jsou lano, a v tom prostoru na vás čeká jeden s nápadnými rukavicemi a druhý s píšťalkou, tak víte: jsem v ringu a bude se boxovat. Nepřiměřené by bylo chtít si povídat nebo i jen nekrýt si obličej a solar.

Když sedíte za svým pracovním stolem... víte, že jste v práci a máte pracovat. Nepřiměřené by bylo dát si nohy na stůl a usnout.

Když se objevíte mezi regály plnými zboží, tak víte, že byste měli tlačit nákupní košík, dívat se po tom, co potřebujete a trochu si hlídat, kolik peněz vlastně máte, abyste měli na zaplacení.

Co kvalifikuje *celý* prostor, *základní situaci* Vašeho života? Jak se v něm máme a můžeme chovat?

Kotel fanoušků to snad nebude. Extáze tlupy spojené proti jiné tlupě, to snad ne... Ring, bojové prostředí to taky nebude – snad. Svět není snad taky Arbeitslager. A supermarket – to svět asi taky nebude.

Co je „nad celým světem“? Co jej kvalifikuje? Co je „kolem světa“?

Není kolem něj náhodou jen temno a prázdno a chlad?

Není svět jako místnost, v které zůstalo pootevřené okno, a venku je noc a zima, a vy se to okno snažíte dovřít, ale teplo přesto pořád utíká...? Takže už to těžko bude domov. Prý to je čím dál tím těžší – mít opravdu tenhle svět za „domov“.

Přečtěte si tohle:

Žalmy 103:11 Jak vysoko nad zemí je nebe, tak mohutně se klene jeho milosrdenství nad těmi, kdo se ho bojí; 12 jak je vzdálen východ od západu, tak od nás vzdaluje naše nevěrnosti.

Svět je „obklopen“, nesen, objímán „milostí“ (učíme se po nedělích při bohoslužbách)! Já bych to tak sám neviděl. Bojů, práce, svádění a bezvýhlednosti potkávám tolik. A na nebi plují často temné oblaky... S podzimem jich přibývá. Někdy přijde i bouře. Ale vlastně se tam dá vidět – i duha. Znamení smíření. Ta může „kvalifikovat“ svět! Takže – že by...?

Proto je mimochodem tak důležitý kostel a také prostředí křesťanských sborů.

Člověk je tu stavěn do sobě a světu nejpřiměřenější situace. Klenby jako sepnuté ruce, společné písně, slovo, které by se mohlo dotýkat srdce (uplakaného – všimli jste si, že máme srdce uplakaná?) a zdvíhat ho (sursum corda), blízkost lidí, s kterými bych se jinak vůbec nepotkal a neměl nic společného (s nikým bych snad nakonec neměl nic společného), a hlavně ten Ukřížovaný a Vzkříšený, Vyvýšený – zateplují srdce a otvírají oči.

Svět je prostor „kvalifikovaný, krytý, nesený, naplněný milosrdenstvím“, přízní, slitováním.

Můžeme být – jako objatí, utěšovaní, to je přiměřené situaci života a světa. S Bohem Ježíše Krista. Takže takhle... jsem tady...

Však se tak začíná každou neděli: *Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.*

PJ

Zítřej ráno v pět

Takže zítra v pět? „Jo, jo, zítra ráno v pět“, zaznělo již po šesté. A my jsme nikdo neprotestovali. Nikoho ani nenapadlo stěžovat si, že bude muset vstávat brzy ráno a strávit celý den v autě. Věděl jsme totiž, kam jedeme. Již po šesté nás čekala cesta za „starými“ známými, do „starého“ dobrého Zaandamu v Holandsku. Sedmého července 2006 v pět hodin ráno jsme se sešli, lépe řečeno šli před farou v Časlavi. Doladili jsme poslední detaily, obdrželi podrobné itineráře cesty, předali si čísla svých mobilních telefonů a vyrazili.

„Vy už jste tady?“ neskrývala své překvapení Maaik, když jsme dorazili do Noordekerku asi dvě hodiny dříve, než bylo v plánu. Během malé chvilky se však kostel zaplnil dalšími holandskými přáteli, kteří přijeli hned, jak se dověděli, že jsme již na místě. A pak začal báječný týdenní program - v neděli po bohoslužbách k moři, v pondělí přes Den Bosch do kempu ve městečku Schijk. Zde jsme strávili několik báječných dní, při nichž jsme zjišťovali, jakou máme vlastně identitu. Za pomoci Saula, Dalily, kněží a mnoha dalších biblických postav zmiňovaného příběhu jsme mnohdy odhalili i to, o čem jsme neměli ani tušení. Naším dalším cílem byly Antverpy, dále farma v Biggekerku, opět v Holandsku. Okouzlení šumem moře kombinovaným se syčením posledních slunečních paprsků uhasinajících daleko na obzoru jsme po přenocování vyrazili zpět k Zaandamu. Naši poslední zastávkou na zpáteční cestě bylo městečko Haringvliet, kde jsme obdivovali úsilí člověka obstát v boji se silou moře – navštívili jsme speciální „mořská“ vrata ve městečku Haringvliet, která slouží k usměrňování přílivu a odlivu. Poslední den byl „frij“ (holandsky tzn. volný). Někdo jel do Amsterdamu, někdo do rekreační oblasti Twiske, jiný šel zase na procházku po městě.

Připadá vám to jen jako poznávací zájezd? Ale to tak není. Ovšem nemluvíme jen za sebe, když si dovolím tvrdit, že za názvy měst se neskrývají jen historické a kulturní skvosty daných míst, ale mnohem více. Je tam spousta radosti, pohody a zkrátka dobrého pocitu z toho být zase jednou spolu. A vůbec nám nevádí, že jsme si tak vzdálení, protože jsme si velmi blízcí. Bez ohledu na tisíc kilometrů, které nás dělí, se rok co rok opět sejdeme. Aniž bychom poznávali krásná nová místa, přesto na nás dýchá kousek té historie. Mám však na mysli historii přecházející do současnosti. Historii našeho přátelství. Vždyť je to již jedenáct let, co se známe a přesto je každé setkání něčím nové, obohacující. Nechci se dotknout všech klenotů, které jsme viděli v Antverpách, všech těch slavných diamantů, ale my máme víc. Nejen, že máme přátele, se kterými prožíváme krásné chvíle, ale díky jeden druhému můžeme objevit i něco nového sami o sobě, o své identitě, něco, o čem bychom bez kontaktu s druhými lidmi neměli ani tušení.

Je sobota, pět hodin ráno a před domem rodiny Neelsových je slyšet posledních pár holandských českých, anglických a německých slov. Nyní těch pět ráno moc příjemných není. Čeká nás odjezd. Ten týden zase tak rychle utekl. Přesto nejsme smutní. Víme, že zde máme spoustu dobrých kamarádů a že i oni si příští rok řeknou: „Dus morgen ochtend om vijf uur – takže zítra ráno v pět“

Lada Drdová